

W E Z W A N I E

Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego
DO NARODU POLSKIEGO Z OKAZJI 10-LECIA POLSKI LUDOWEJ

OBYWATELE! RODACY!

Wśród wielkich dat tysiącletniej historii naszego narodu dzień 22 lipca 1944 r. zupełnie wyjątkowo zajmuje miejsce. Jest to bowiem dzień, od którego zaczęło się prawdziwe, narodowe i społeczne wyzwolenie Polski.

Od tego dnia naród polski pod przewodnictwem klasy robotniczej zaczął budować nową swoją ojczyznę, wolną od wyzysku klasowego i ucisku narodowościowego, prawdziwie wolny kraj wolnych ludzi.

Od owego dnia zaczęły w naszym kraju szybko następować wielkie, doniosłe, pomyślne przemiany. Ziemia została odebrana obszarnikom i oddana tym, którzy ją od niepamiętnych czasów uprawiali — pracującym chłopom. Fabryki i zakłady przemysłowe, podstawa i kuznia gospodarki narodowej, zostały odebrane kapitalistycznym pasożytom, przejęte przez klasę robotniczą, która swoim ciężkim trudem stworzyła je i utrzymywała w ruchu — i oddane narodowi.

Władza, która służyła dawniej panowaniu kapitalistów i obszarników, stanowiąc ich monopol, przeszła w mieście i na wsi w ręce ludu pracującego.

O takiej Polsce marzyli, o taką Polskę walczyli, za taką Polskę głowę kładli najlepsi ludzie, jakich w ciągu stuleci zrodził naród polski. My jesteśmy tym pokoleniem, któremu dane było nie tylko kontynuować rewolucyjną i postępową walkę poprzednich pokoleń, ale również wcielić ich ideały w życie.

Obywatele!

Przeszło dwudziestoletnie rządy polskiej burżuazji przed rokiem 1939 dowiodły ponad wszelką wątpliwość, że niezależnie od swojej maści — endeckiej, chadeckiej, czy sanacyjnej — burżuazja spychała kraj i naród w przepaść.

W stosunkach wewnętrznych smutnym „dorobkiem” dwudziestolecia rządów burżuazji była nędza gospodarcza Polski. Zacofany kraj o znikomym jak na swoje potrzeby przemyśle i prymitywnym rolnictwie — oto jaka była Polska przedwrześniowa, Polska burżuazyjna.

Wyzysk robotnika i chłopów przez kapitalistę „swojego” i obcego, milionowe bezrobocie w mieście i na wsi skazywały ludzi pracy na niedną vegetację. Ciemne, wilgotne nory w miastach, żałosne, średniowieczne chaty na wsi — oto był udział przeważnej części ludu polskiego, który pracą swoją tworzył przecież wszystkie dobra materialne naszego kraju.

Brak opieki lekarskiej, chroniczne niedożywianie, brak szkoły podstawowej dla setek tysięcy dzieci robotniczych i chłopskich, zamknięty faktycznie dostęp do wyższych studiów — oto była dola młodzieży robotniczo-chłopskiej w kapitalistycznej Polsce.

Lud polski we własnej ojczyźnie był deptyany i poniewierany przez tych, którzy żyjąc z wyzysku, sprawowali władzę. W stosunkach zagranicznych burżuazja polska, szermując frazesem o „mocarstwie”, uczyniła z Polski igłaskę w rękach mocarstw imperialistycznych, które widziały w naszym kraju bazę wypadową przeciwko pierwszemu państwu robotniczo-chłopskiemu, przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Zgubna polityka zagraniczna polskiej burżuazji doprowadziła do odosobnienia Polski, pozostawiła kraj sam na sam z najstraszliwszym wrogiem w naszych dziejach. Zdrada burżuazji, która wolała stracić niepodległość niż uratować ją dzięki pomocy państwa socjalistycznego, spowodowała katastrofę wrześniową.

Rok 1939 dowiódł, że burżuazja nie tylko nie potrafi zapewnić ludzkich warunków egzystencji narodowi polskiemu, ale nie jest także zdolna do utrzymania i obrony niepodległości kraju.

Obywatele!

Polska Ludowa zrodziła się ze zwycięstwa Związku Radzieckiego nad hitlerzyzmem. Zrodziła się z ofiarnej walki naszego narodu przeciwko okrutnemu okupantowi.

Wyciągnęliśmy wnioski z nauk przeszłości. Swoją odrodzoną ojczyznę nad nasz budował więc na nowych podstawach.

Naszą ludową ojczyznę musieliśmy wywalczyć w ciężkim trudzie i nieustannym boju. Ludowa Polska powstała i okrzepła w walce z okupantem hitlerowskim, który wymordował w naszym kraju miliony ludzi, który postawił sobie za cel wyniszczyć naród polski i spustoszyć nasz dorobek gospodarczy i kulturalny. Umacnialiśmy naszą ojczyznę ludową w ciężkiej walce z reakcją, z dywersyjnymi bandami faszystowskimi. Walka ta pochłonęła tysiące ofiar spośród najlepszych bojowników Polski Ludowej, zamordowanych zdradziecko z za węgla przez agentów polskiej reakcji i jej imperialistycznych protektorów.

Wbrew i przeciwko reakcji polskiej i jej zagranicznym protektorom naród polski odbudował ofiarnym wysiłkiem i w niezwykle krótkim czasie polskość naszych ziem odzyskanych nad Odrą, Nysą i Bałtykiem, przeprowadził reformę rolną, znacjonalizował przemysł, przystąpił do przebudowy całej gospodarki narodowej.

Na tej drodze naród nasz osiągnął wielkie sukcesy, którymi ma prawo się szczycić. Nasza ojczyzna już nie jest słabym, zacofanym państwem. Jej siła i autorytet wzrosły ogromnie i rosną w dalszym ciągu.

W całych dziejach Polski nie było okresu równie wielkiego, wszechstronnego rozwoju gospodarczego, jak minione dziesięciolecie. Z kraju biednego, zacofanego, zajmującego jedno z ostatnich miejsc w Europie, zależnego od obcych — Polska przemieniła się w silny kraj przemysłowo-rolniczy.

Zrzucony przez wojnę stary przemysł został dźwignięty z popiołów i zgłiszcz. Stworzony został przemysł nowy, o wiele potężniejszy, produkujący wytwory, które przed wojną Polska znała tylko z importu. Najbardziej skomplikowane maszyny, najprecyzyjniejsze aparaty, samochody osobowe i ciężarowe, statki oceaniczne — wszystko to dzisiaj robotnik polski produkuje w polskich zakładach przemysłowych. Wielkim, ofiarnym wysiłkiem narodu w ciągu dziesięciolecia wydoskonaliliśmy się z zaskaniem, stanęliśmy pośród pierwszych państw przemysłowych Europy.

Podnieśliśmy z ruin, odbudowaliśmy i rozbudowaliśmy nasze miasta zniszczone przez wojnę. Z dumą ukazujemy całemu światu cud odbudowy Warszawy, którą jedno dziesięciolecie wskrzesiło z popiołów do nowego życia, jeszcze piękniejszą, niż dawniej.

Sukcesy naszego narodu w ciągu pierwszego dziesięciolecia Polski Ludowej zawiązujemy w ogromnej mierze bezinteresownej, braterskiej pomocy Związku Radzieckiego. To stamtąd, ze Związku Radzieckiego, przyszły pierwsze wagony zboża dla ludności Pragi i Warszawy w latach 1944/45. Stamtąd, z Kraju Rad, nadeszły pierwsze maszyny, bez których nie uruchomilibyśmy naszego zniszczonego przemysłu. Stamtąd, z państwa socjalistycznego, przyszły i ciągle przychodzą urządzenia przemysłowe i pomoc techniczna, bez których nie potrafilibyśmy zrealizować ani trzyletniego planu odbudowy przemysłu, ani sześciolatniego planu budowy podstaw socjalizmu.

Toteż dzisiaj, sławiąc uroczystie nasze dziesięciolecie, sławimy zarazem przyjaźń polsko-radziecką, fundament naszych sukcesów.

Obywatele! Rodacy!

Wielki rozwój i rozkwit naszego kraju jest dziełem polskiego robotnika, polskiego chłopów, polskiego inteligenta pracującego. Lud pracujący Polski, ujawniający po raz pierwszy w historii władzę w swoje ręce, dowiódł czynem, że potrafi rządzić krajem zgodnie z interesami narodu.

Poważnym dorobkiem dziesięciolecia rządów ludowych w Polsce jest ogromny wzrost majątku narodowego i kultury narodowej. Silny kraj o nowoczesnym przemyśle, umiejącym już zaspokoić wymagania 27-milionowego narodu, i czyniącym widoczne postępy rolnictwie — oto jaka jest Polska Ludowa po pierwszych, najtrudniejszych dziesięciu latach swego istnienia.

Unarodowienie przemysłu, likwidacja obszarnictwa, wielkie budownictwo gospodarcze i kulturalne w całym kraju — wszystko to wyгнаło z morza bezrobocia z miast i wsi polskich, doprowadziło do zasadniczej poprawy warunków życiowych polskiego robotnika i chłopów.

Wydatny rozwój opieki lekarskiej, coraz lepsze odżywianie, ograniczenie przez szkołę podstawową wszystkich dzieci, otwarta droga do wyższych studiów we wszystkich dziedzinach wiedzy — oto warunki rozwoju jakie stwarza rząd robotniczo-chłopski młodzieży polskiej.

Po raz pierwszy w naszych dziejach kultura i oświata stały się udziałem najszerzych mas ludowych. Zlikwidowany został całkowicie analfabetyzm, przekłete dziedzictwo po ustroju kapitalistycznym, który zainteresowany był w utrzymaniu ciemnoty w mieście i na wsi, aby tym łatwiej wyzyskiwać człowieka pracy.

Lud polski, zaledwie od dziesięciu lat pełnoprawny gospodarz kraju, w ciągu krótkiego okresu swojej władzy, osiągnął już bardzo wiele we wszystkich dziedzinach życia narodowego. A to przecież dopiero początek. Dzisiaj, po dziesięciu latach, po pierwszych, wielkich sukcesach mamy wszelkie warunki, niezbędne do jeszcze szybszego podnoszenia dobrobytu i kultury najszerzych mas ludowych. Od nas samych, od naszej pracy zależy, czy warunki te potrafiimy w jak najkrótszym czasie wykorzystać.

Obywatele!

Kierowniczą siłą naszego narodu w pracy i w walce ubiegłego dziesięciolecia była klasa robotnicza. Ona kierowała pracą narodu polskiego, ona odgrywała przewodnią rolę w sojuszu robotniczo-chłopskim, bez którego wieś polska nie mogłaby wkroczyć na tory budowania socjalizmu i poprawy warunków bytu milionowych rzesz chłopskich, a robotnik i inteligent pracujący nie mógłby zaspokajać swoich rosnących nieustannie potrzeb.

Klasa robotnicza Polski Ludowej stała się motorem naszego Frontu Narodowego, pod którego sztandarami skupili się wszyscy ludzie pracy w Polsce, partyjni i bezpartyjni, wszyscy patriotci.

To ofiarności polskiej klasy robotniczej przezwyciężyła wszystkie trudności, pokonała wszystkie przeszkody najtrudniejszego, pierwszego okresu i wyprowadziła Polskę na jasną drogę, wiodącą ku dalszym sukcesom.

U boku polskiej klasy robotniczej kroczyl przez całe dziesięciolecie jej wierny sojusznik, chłop pracujący. Po raz pierwszy stał się on współgospodarzem kraju. Klasa robotnicza niosła mu pomoc w jego pracy nad podniesieniem gospodarki rolnej, wskazała mu jedyną prawdziwą drogę, prowadzącą do stałego podnoszenia dobrobytu i kultury wsi polskiej — drogę budowania socjalizmu. Klasa robotnicza pomagała i pomaga pracującemu chłopu na tej drodze.

W ciągu dziesięciu lat władza ludowa zelektryfikowała nieporównanie więcej wsi w Polsce, niż burżuazja w ciągu całego okresu swego panowania. W ciągu dziesięciu lat władzy ludowej polska wieś wyrwała się z okowów ciemnoty, kultura wtargnęła ożywym strumieniem do chaty wiejskiej.

Władza ludu stworzyła warunki rozwoju i rozkwitu nauki i twórczości kulturalnej w naszym kraju. Inteligencja polska, otoczona opieką państwa, bierze aktywny i coraz większy udział w budownictwie naszej gospodarki i kultury.

Z klasy robotniczej, z polskiego chłopstwa pracującego wywodzi się nasza nowa inteligencja, która wraz ze starą inteligencją polską pomnaża swym wysiłkiem dorobek narodu. Nie ma dzisiaj żadnego zawodu, który nie byłby dostępny dla synów i córek robotników i chłopów.

Toteż w dniu naszego 10-lecia cały naród polski, zjednoczony pod sztandarami Frontu Narodowego, jeszcze bardziej zewrze szeregi wokół polskiej klasy robotniczej, wokół jej kierowniczej siły, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która jest trzonem Frontu Narodowego.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, spadkobierczyni chlubnych, rewolucyjnych i postępowych tradycji narodu, która walczyła nam drogę walk i drogę zwycięstw, zdobyła sobie zaufanie i miłość najszerzych mas ludu polskiego.

Przewodnictwo Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, nierozdzielnie związanej z narodem, jest gwarancją dalszego rozwoju i dalszych zwycięstw naszego kraju.

Obywatele!

Polska Ludowa czerpie swe siły z wielkich przemian ustrojowych, jakie zaszły w naszym kraju w ciągu minionego dziesięciolecia. Zmiany te odbiły się w sposób zasadniczy również na polskiej polityce zagranicznej.

Wyciągając naukę ze swych wielowiekowych dziejów, Polska Ludowa umacnia swą potęgę gospodarczą i obronną, umacnia umiłowane przez naród ludowe Wojsko Polskie, stojące na straży naszej niepodległości i pokoju oraz pogłębia współpracę ze wszystkimi siłami demokracji i postępu.

Odzyskawszy wolność i niepodległość dzięki Związkowi Radzieckiemu, Polska Ludowa wkroczyła na drogę sojuszu z wielkim państwem socjalistycznym, z którym łączy nas wspólna idea budowy socjalizmu i dążenie do utrwalenia pokoju na świecie. Układ o przyjaźni i pomocy wzajemnej ze Związkiem Radzieckim jest dla Polski gwarancją rzeczywistej i skutecznej pomocy przeciwko ewentualnej agresji, a dla Związku Radzieckiego — zapewnieniem, że ziemia polska nigdy już nie będzie przez nikogo wykorzystywana jako baza wypadowa przeciwko państwu robotniczo-chłopskiemu.

Z krajami demokracji ludowej łączy nas układy, które wzmacniają poważnie naszą pozycję międzynarodową. Szczególnie znaczenie posiada układ z Niemiecką Republiką Demokratyczną, który opiera stosunki polsko-niemieckie na współpracy demokratycznych sił obu sąsiadujących ze sobą narodów.

(Dokończenie na str. 2)

Rozejm w Indochinach zawarty

GENEWA (PAP). Dnia 21 bm. o godz. 3.30 nad ranem podpisany został układ o rozejmie w Wietnamie i Laosie.

W imieniu naczelnego dowódcy wojsk francuskich w Indochinach, układ podpisał gen. Delheil, w imieniu naczelnego dowódcy Wietnamskiej Armii Ludowej wiceminister obrony Wietnamskiej Republiki Demokratycznej Ta Quang Buu.

Na godzinę 15 w środę wyznaczono plenarne posiedzenie konferencji geneńskiej.

(Czytaj na str. 2 korespondencję własną z Genewy „Zwycięstwo sił pokoju”)

Przybycie do Warszawy
Marszałka Związku Radzieckiego N. Bulganina

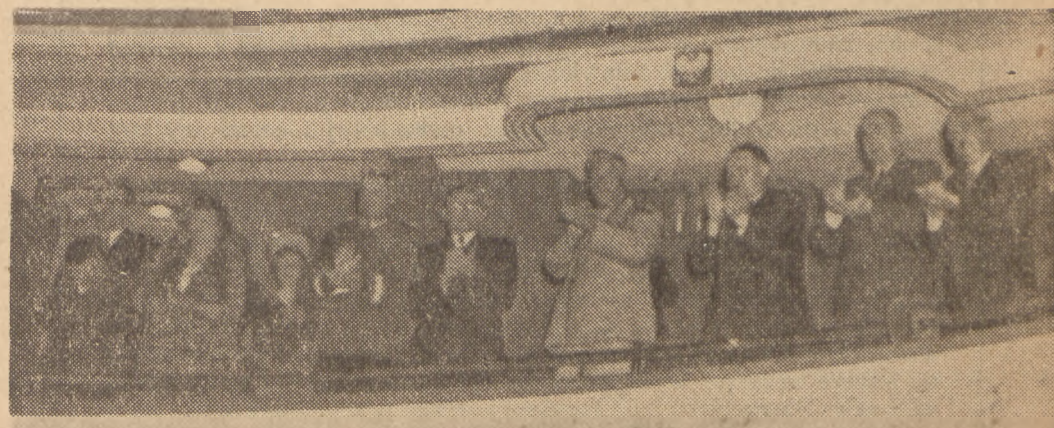
Na zaproszenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 20 lipca br. przybył do Warszawy na uroczystości związane z 10 rocznicą powstania Polski Ludowej członek Prezydium KC KPZR, Pierwszy Zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Marszałek Związku Radzieckiego Nikołaj Bulganin.

Marszałka N. Bulganina witali na lotnisku Pierwszy Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, Wiceprezes Rady Ministrów, Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Rady Państwa i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Obecny był również ambasador ZSRR w Warszawie N. Michajłow wraz z dyplomatycznymi pracownikami ambasady ZSRR.

Kompania honorowa Wojska Polskiego oddała Marszałkowi N. Bulganinowi honory wojaskowe.

W godzinach popołudniowych Marszałek N. Bulganin zwiedził Warszawę.



Na pierwszym uroczystym warszawskim występie odznaczono Orderem Lenina Państwowego Akademickiego Teatru Małego z Moskwy. Na zdjęciu od prawej: Wiceprezes Rady Ministrów H. Minc, Prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz, I Sekretarz KC PZPR B. Bierut, Pierwszy Zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Marszałek Związku Radzieckiego N. Bulganin, Przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki, Wiceprezes Rady Ministrów, Marszałek Polski K. Rokossowski, Marszałek Sejmu prof. dr J. Dembowski z małżonką.

Odznaczenia
z okazji 10-lecia Polski Ludowej

W związku z 10-leciem Polski Ludowej Rada Państwa nadała Order „Budowniczych Polski Ludowej”:

Szczepanowi Białowi — przodującemu górnikowi kopalni „Niwka”;

Józefowi Cyrankiewiczowi — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, Prezesowi Rady Ministrów;

Janowi Dembowskiemu — Marszałkowi Sejmu, prezesowi Polskiej Akademii Nauk;

Marji Iskrze — chłopce, zasłużonej działaczce na polu spółdzielczości produkcyjnej;

Helenie Jaworskiej — wybitnej działaczce młodzieżowej, redaktorowi naczelnemu organu ZG ZMP „Sztandar Młodych”;

Franciszkowi Józwiakowi-Witoldowi — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, ministrowi Kontroli Państwowej;

Leonowi Kruczkowskiemu — prezesowi Związku Literatów Polskich;

Janowi Łyko — przodującemu hutnikowi, nadmistrzowi wiel-

kich pieców huty im. Dzierżyńskiego w Dąbrowie Górniczej; Hilaremu Mincowi — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, pierwszemu zastępcy prezesa Rady Ministrów;

Lucjanowi Rudnickiemu — literatowi, zasłużonemu długoletniemu działaczowi rewolucyjnego ruchu robotniczego;

Janowi Sendkowi — przewodniczącemu spółdzielni produkcyjnej w Wilczkowie, woj. wrocławskiego;

Antoniemu Surynowiczowi — przodującemu maszynistom kolejomu DOKP Olsztyn;

Aleksandrowi Zawadzkiemu — członkowi Biura Politycznego KC PZPR, Przewodniczącemu Rady Państwa.

Wielu innych zasłużonych działaczy politycznych, gospodarczych, społecznych, przedstawieli nauki i kultury oraz przodowników pracy odznaczonych zostało wysokimi odznaczeniami państwowymi, jak również „Medalem X-lecia Polski Ludowej”.

Uroczystość wręczenia odznaczonych państwowych nagród z okazji 10-lecia Polski Ludowej odbyła się 20 bm. w sali kolumnowej Rady Państwa w Warszawie. Na uroczystości obecni byli: Pierwszy Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut wraz z członkami Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim oraz członkowie rządu z Prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele.

Podczas uroczystości Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki złożył odznaczonym serdeczne gratulacje, podkreślając, że nadanie im wysokich odznaczeń państwowych jest wyrazem uznania ich czynności za najlepszych jej synów i córek za ich wkład w dzieło odbudowy i umocnienia kraju oraz wyrazem zaufania, że tak jak dotychczas nie będą szczędzić sił, aby Polska Ludowa była coraz piękniejsza, silniejsza i bogatsza.

Uroczysta akademія w Moskwie z okazji Święta Odrodzenia

MOSKWA (PAP). 20 bm. w wielkiej sali odczytowej Muzeum Politechnicznego w Moskwie odbyła się akademія z okazji 10-lecia Polski Ludowej, zorganizowana przez Wszechzwiązkowe Towarzystwo Krzewienia Wiedzy Politycznej i Naukowej, Wszechzwiązkowe Towarzystwo Łączności Kulturalnej z Zagranicą i Związek Pisarzy Radzieckich. Na akademię licznie przybyli robotnicy z fabryk moskiewskich, uczeni, pisarze i artyści, przedstawiciele Armii Radzieckiej oraz młodzież.

Gorąco powitali zebrani pojawienie się na sali przedstawicieli ambasady Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie z ambasadorem nadzwyczajnym i pełnomocnym W. Lewikowskim na czele oraz delegacji Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Akademię zajął wielokrotny Laureat Nagrody Stalinowskiej, członek Akademii Nauk ZSRR K. Skriabin.

Po omówieniu osiągnięć narodu polskiego na froncie gospodarczym, politycznym i kulturalnym, Skriabin powiedział na zakończenie: — Ludzie radzieccy serdecznie podtrzymują naród polski z okazji Święta Odrodzenia i życzą mu dalszych sukcesów w budownictwie socjalizmu.

O sukcesach osiągniętych przez naród polski pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w walce o umocnienie władzy ludowej i pomnożenie potęgi Polski Ludowej mówił kandydat nauk historycznych J. Łomko. Pre-

zes Akademii Architektury ZSRR A. Mordwinow i znany biolog radziecki P. Genkel podzielił się z zebranymi swymi wrażeniami z pobytu w Polsce.

Kierownik przyjeżdżającej w Moskwie delegacji Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Zygmunta Garstecki mówił o osiągnięciach narodu polskiego, stwierdzając, że u podstawy zwycięstw i osiągnięć narodu polskiego leży przyjaźń, pomoc i przykład ZSRR.

Poeta N. Asiejew odczytał przekłady utworów Broniewskiego i Tuwima, J. Dolmatowskiego i T. Wierzyńskiego.

W części artystycznej wieczoru odbył się koncert, na którego program złożyły się utwory Chopina, Moniuszki, polskie pieśni ludowe oraz utwory kompozytorów radzieckich.

Na str. 3 zamieszczamy artykuł
I Sekretarza Komitetu Centralnego PZPR
towarzysza
Bolesława Bieruta
pt. „Dziesięć lat Polski Ludowej”

Transmisja z uroczystej
akademii dla uczczenia
10-lecia Polski Ludowej

21 lipca Polskie Radio transmitować będzie o godz. 17.00 w obydwu programach przebieg uroczystej akademii zorganizowanej przez Komitet Centralny PZPR i Radę Ministrów PRL dla uczczenia 10 rocznicy powstania Polski Ludowej.

WEZWANIE

Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego

(Dokończenie ze str. 1)

Do bezpowrotnej przeszłości należą czasy, kiedy Polska była w Europie osamotniona, kiedy zbrodnica i zabójcza polityka burżuazji pozbawiła Polskę przyjaciół i rzeczywistych sojuszników.

Dzisiaj, Polska po raz pierwszy w swoich dziejach otoczona jest ze wszystkich stron przez kraje zaprzyjaźnione.

Obóz, do którego należy Polska, liczy przeszło 900 milionów ludzi, zamieszkujących jednolity, nieprzerwany obszar wielkiego kontynentu europejsko-azjatyckiego. Idea, która jednoczy ten obóz, jest budowa socjalizmu i obrona pokoju. Setki milionów ludzi na całym świecie sprzyjają temu obózowi, a tym samym sprzyjają również naszej ojczyźnie.

Naród nasz żywi gorącą sympatią dla wszystkich narodów walczących o pokój, o odprężenie międzynarodowe, o pokojowe rozstrzygnięcie spraw spornych.

Jednoczymy się ze wszystkimi ludźmi walczącymi przeciwko groźbie odrodzenia militarystyki niemieckiego w Niemczech zachodnich, zwłaszcza z narodem francuskim, z którym łączą nas tradycyjne więzy przyjaźni i współpracy.

Jesteśmy całym sercem po stronie tych, którzy walczą o bezpieczeństwo zbiorowe w Europie i o uniemożliwienie wszelkiej agresji. Autorytet międzynarodowy Polski mierzy się jej wkładem do walki o pokój. Rola Polski w tej walce jest coraz większa, rośnie więc też międzynarodowy autorytet naszego kraju. Imię Polski Ludowej łączy się na całym świecie z najpiękniejszą ideą — obrońcą pokoju.

Obywatele!

Na II Zjeździe Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej nakreślony został konkretny i realny program przyspieszenia wzrostu poziomu życia w ciągu lat 1954—1955. Kluczowym ogniwem w walce o ten cel jest zwiększenie produkcji rolnictwa. Niezmiennie doniosła sprawa jest również stałe obniżanie kosztów własnych produkcji i podnoszenie jej jakości.

O to, by ludzie pracy w mieście i na wsi lepiej jedli, lepiej ubierali się, lepiej mieszkali; o to, by ludzie pracy w mieście i na wsi coraz więcej czytali książki, oglądali piękne sztuki, filmy, obrazy; by coraz piękniejszej słuchali muzyki; o to, by życie każdego z nas stało się z dniem każdym i w każdym sensie bogatsze, ciekawsze, rozumniejsze — walczycy musimy każdy w swojej dziedzinie pracy i działalności. I wszyscy razem jako naród.

Musimy więcej dożywać z naszej urodzajnej ziemi. Więcej zboża, ziemniaków, owoców, paszy dla bydła. Musimy więcej produkować w naszych fabrykach — i lepiej, energiczniej zwalczać wszelkie przejawy marnotrawstwa i brakorobstwa. Musimy produkować coraz więcej towarów, coraz oszczędniej i coraz wyższej jakości.

Rozwijamy więc szerzej ruch współzawodnictwa socjalistycznego w mieście i na wsi. Praca, która w naszym ustroju otoczona jest czcią i szacunkiem całego społeczeństwa, służy przecież nam samym. Bohaterska polska klasa robotnicza wykazała już niejednokrotnie, że nie da się wyprowadzić nikomu w ofiarnej pracy dla dobra całego narodu. Niechże więc radosny bilans pierwszego dziesięciolecia rządów ludowych w naszej ojczyźnie zmobilizuje polskiego robotnika do jeszcze większej wydajności, do dalszych jeszcze wspanialszych sukcesów i zwycięstw na froncie twórczej pracy dla kraju.

Nie może pozostać i nie pozostanie w tyle polski chłop. Przy wydatnej pomocy państwa i klasy robotniczej chłop polscy pracujący indywidualnie i członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy POM i PGR osiągnęli w roku bieżącym, roku dziesięciolecia reformy rolnej niemałe sukcesy w podniesieniu gospodarki rolnej.

Państwo nasze uważa dalsze podniesienie rolnictwa za zadanie ogólnonarodowe. Państwo nasze przeznacza ogromne środki na podniesienie kultury rolnej, otacza opieką chłopów pracujących, pomaga im w wyzwalaniu się od wyzysku, w opanowywaniu wiedzy rolniczej, okazuje pomoc w zaopatrywaniu gospodarstw rolnych w maszyny, narzędzia, nawozy sztuczne, kwalifikowane nasiona itd. Państwo nasze okazuje wszechstronną pomoc spółdzielniom produkcyjnym.

Chłopi pracujący odpowiedzą na tę troskę państwa ludowego zwiększeniem własnych wysiłków, by pokonać wszystkie trudności tegorocznych zniw, by bez strat zebrać bogaty urodzaj, by wywiązać się całkowicie ze swych obowiązków wobec państwa, by zapewnić dalszy wszechstronny wzrost gospodarki rolnej w naszym kraju. Od ofiarnej i wydajnej pracy chłopów zależy dobrobyt jego własny i całego narodu.

Przykład robotnika polskiego, który w ciągu pierwszego dziesięciolecia potrafił wysunąć Polskę do rzędu produkujących państw przemysłowych, dowodzi, że możemy również w dziedzinie produkcji rolnej szybko nadrobić wielowiekowe zacofanie.

Coraz ofiarniejszej pracy oczekuje też cały naród od swojej inteligencji. Nigdy jeszcze przed polskim inteligentem pracującym nie były otwarte tak wspaniałe perspektywy jak dzisiaj. Naród oczekuje od swojej inteligencji pracującej dalszych osiągnięć, oczekuje od pracowników nauki i kultury nowych wynalazków, nowych dzieł sztuki, które zaspokajają będą rosnące potrzeby kulturalne wielomilionowego odbiorcy.

Podobnie jak w minionym dziesięcioleciu, myśli i serca całego narodu są dzisiaj szczególnie silnie związane z młodzieżą. Młodzi ludzie, wychowani już w Polsce Ludowej, wejść w nasze życie państwowe i społeczne w skali jeszcze szerszej niż w latach poprzednich.

Za jasne dzieciństwo, za to, że po raz pierwszy młode pokolenie polskie realizować może najpiękniejsze marzenia, odpłaci nasza wspaniała i ambitna młodzież jeszcze pilniejszą nauką, jeszcze lepszą i wydajniejszą, bardziej przepojoną zapałem pracą w mieście i na wsi, jeszcze bardziej bezkompromisową walką o czyste, szlachetne i idealne oblicze naszego młodego pokolenia.

OBYWATELE! BRACIA I SIOSTRY!

Czeka nas jeszcze niejedna trudność. Ale czyż nie pokonałszy stokroć większych trudności, rozporządzając znacznie mniejszymi niż dziś środkami?

Nasz Front Narodowy jest jednością działania wszystkich Polaków, których ponad takie czy inne różnice światopoglądowe jednoci i całości Polski, o dobrobyt i pokój, o uśmiech i spokojne jutro naszych dzieci, o szczęśliwą przyszłość narodu. Nasz Front Narodowy krzepi i rozszerza się w ogniu nieustannej walki z tymi, co próbują rozbić spójność narodu i osłabiać tempo naszego budownictwa.

Nasz Front Narodowy jednoczy wszystkich patriotów polskich — członków PZPR, ZSL, SD i bezpartyjnych ludzi pracy — wielomilionowe szeregi związków zawodowych i Związku Samopomocy Chłopskiej, Związku Młodzieży Polskiej i Ligi Kobiet — wielomilionowe masy niezrzeszonych robotników, chłopów pracujących, inteligencji polskiej.

Nigdy jeszcze lud polski nie był tak silny jak dzisiaj, po dziesięciu latach swojej władzy. Silny materialnie, silny rosnącą jednością swoich szeregów.

Nigdy jeszcze sytuacja międzynarodowa nie sprzyjała bardziej naszej twórczej, pokojowej pracy niż obecnie, bo nigdy przewaga obozu pokoju nad obozem wojny nie była większa, niż obecnie.

Do pracy więc i do walki o Polskę Socjalistyczną, o Polskę szczęścia i dobrobytu dla ludu pracującego w mieście i na wsi.

Niech żyje Front Narodowy, patriotyczne zespolenie wszystkich pracujących Polaków!

Niech żyje i rozkwita nasza Ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa!

Niech żyje przyjaźń i pokój między narodami!

OGÓLNOPOLSKI KOMITET FRONTU NARODOWEGO

Obchody Dziesięciolecia wśród Polonii amerykańskiej

NOWY JORK (PAP). Dla uczczenia 10-lecia Polski Ludowej komitety polskie na terenie USA organizują w licznych ośrodkach uroczyste obchody.

Pierwsza tego rodzaju uroczystość odbyła się w Chicago 16 bm. z udziałem przeszło tysiąca osób. W części artystycznej wyświetlono filmy polskie — Kronikę Filmową, krótkometrażowy film „Mazowsze” i „Przygodę na Mariensztacie”. Była to jednocześnie premiera „Przypadku na Mariensztacie” na terenie USA. 17 bm. odbyła się również w Chicago w klubie im. Chopina uroczysta akademicka, w której wzięło udział kilkaset osób. Na akademii wygłosił przemówienie dr Józef Węgrzyn, ambasador polski w Waszyngtonie.

W niedzielę 18 bm. podobna uroczystość z udziałem przedstawicieli ambasady polskiej odbyła się w Milwaukee.

Tydzień Kultury Polskiej w NRD

BERLIN (PAP). Wicepremier i minister spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej dr Lothar Bolz zwrócił wystawę grafiki polskiej, otwartą w Berlinie w ramach „Tygodnia Kultury Polskiej”. Wiele księgarń berlińskich udostępniło w tym celu swoje półki. Wiele księgarń berlińskich udostępniło w tym celu swoje półki. Wiele księgarń berlińskich udostępniło w tym celu swoje półki.

Podchodzą do nich towarzysze francuscy. Serdecznie uścisnęli dłoń. Komuniści francuscy od pierwszej chwili podnieśli sztandar walki przeciw brudnej wojnie. Nie ulekkli się przesładowani, nie ulekkli się wyuzdanej kam-

Zwiększenie wymiany towarowej Polska — NRD

W wyniku rokowań handlowych, prowadzonych w atmosferze wzajemnego zrozumienia i przyjaźni, został podpisany 20 lipca 1954 r. w Warszawie protokół o dodatkowych dostawach towarowych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną na rok 1954.

Protokół dodatkowy przewiduje dostawy z Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Polski artykułów dla potrzeb przemysłu i dla zaopatrzenia rynku, chemikaliów, narzędzi precyzyjnych, urządzeń inwestycyjnych i innych artykułów.

Dostawy z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Niemieckiej Republiki Demokratycznej będą obejmowały węgiel i koks.

Podpisany protokół dodatkowy przewiduje znaczne podwyższenie obrotów handlowych między obu krajami i przyczyni się do zwiększenia zaopatrzenia ludności w obu krajach.

STUDENCI NIE CHCIELI SŁUCHAĆ ADENAUERA

BERLIN (PAP). 19 bm. w zachodnim Berlinie w dzielnicy Charlottenburg odbyło się zebranie studentów i profesorów politechniki. W zjeździe tym przemawiał Adenauer, który usprawiedliwiał i gloryfikował politykę reemigracyjną Niemiec. W tym momencie, gdy Adenauer zaatakował NRD, na sali rozległy się głośnie protesty. Około 300 studentów demonstracyjnie opuściło salę. Adenauer zmuszony był wobec nieprzewidywalnej demonstracji przerwać przemówienie.

Powódź na Węgrzech

BUDAPEST (PAP). — Komitet rządowy do walki z powodzią podała, że w górnych biegu Dunaju poziom wody powoli spada. Jednakże niebezpieczeństwo powodzi nadal istnieje. W rejonie Budapesztu poziom wody podniósł się podniósł się. W miejscowości Moacs (niedaleko granicy jugosłowiańskiej) 19 bm. woda podniosła się o 57 cm ponad poziom normalny.

19 bm. na najbardziej zagrożone powodzią tereny komitet rządowy skierował grupy inżynierów i robotników budowlanych. Dzienniki węgierskie podają wiele przykładów bohaterstwa, pełnych poświęcenia wysiłków, które przyczyniły się do zwycięstwa nad powodzią. W wielu wypadkach udało się zapobiec katastrofie, wylewu wód, jednakże straty wywołane powodzią są znaczne.

Artykuł tow. A. Zawadzkiego w „Izwiestjach”

MOSKWA (PAP). W „Izwiestjach” z 20 bm. ukazał się artykuł przewodniczącego Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej tow. Aleksandra Zawadzkiego pt. „Dziesięć lat Polski Ludowej”.

Referaty wygłoszone na II Zjeździe PZPR wydane w języku rosyjskim

MOSKWA (PAP). Nakładem Państwowego Wydawnictwa Literatury Politycznej w Moskwie ukazał się w oddzielnej broszurze wydany na II Zjeździe Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej referat przewodniczącego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W oddzielnym broszurze wydano również referat Hilarego Minca „Główne zadania gospodarcze lat 1954—1955” oraz referat Zenona Nowaka „O zadaniach rozwoju rolnictwa w latach 1954—1955”. Broszury ukazały się w masowym nakładzie.

Nasz specjalny korespondent telefonuje z Genewy:

Zwycięstwo sił pokoju

W nocy z wtorku na środek zaczęło się posiedzenie, którego tak gorąco od trzech blisko miesięcy oczekiwali narody. Posiedzenie, na którym złożone zostały podpisy pod porozumieniem, kładącym kres działaniom wojennym w Wietnamie i Laosie.

Twarze kolegów wietnamskich wyrażają radość. Dużo jeszcze pracy, problemów i trudności przed nimi, ale ota moga teraz z dumą stwierdzić, że 8-letnia, pełna poświęceń walka ich narodu wydała owoce.

Ileż to razy francuscy i amerykańscy generałowie obwieszali „ostatnie ofensywy” przeciw „powstańcom”. Ani rozsetki milionów dolarów, ani błyszczące najnowocześniejsze narzędzia mordy „Made in USA” nie rzucili na kolana narodów Indochin, nie złamały ich woli walki. Wprost przeciwnie. Armia Ludowa, ułomowane dziećmi narodu, z roku na rok, z miesiąca na miesiąc rosła i krzepła. Przejawiały inicjatywę na wszystkich frontach szła od zwycięstwa do zwycięstwa, doprowadzając do świadomości francuskich kół rządzących tę niezbita prawdę, że brudna wojna nie jest tylko haniebna i niesprawiedliwa, ale że jest ona również beznadziejna.

Podchodzą do nich towarzysze francuscy. Serdecznie uścisnęli dłoń. Komuniści francuscy od pierwszej chwili podnieśli sztandar walki przeciw brudnej wojnie. Nie ulekkli się przesładowani, nie ulekkli się wyuzdanej kam-

panii oszczerstw ze strony ludzi, którzy kupczyli i frymarczyli. Francja. Jest historyczną zasługą FPK, że w najcięższym okresie rozbudziła w całym narodzie potężny ruch przeciw brudnej wojnie, która wycieńczała i rujnowała Francję i która wydała ją na pastwę amerykańskich imperialistów i odwetowców z Bonn.

Pod prężnym naciskiem faktów i opinii publicznej Bidault musiał pół roku temu w Berlinie zgodzić się na zwołanie konferencji genewskiej, ale trzymając się kurczowo frańka Dulles nie chciał poza nim widzieć Francji. Przecierał jednak wszelchem swego protektora i nie doceniał siły narodu, toteż siła ta zmiołła go z drogi. Mendes-France stał się premierem dlatego, że obiecał narodowi zrealizować te postulaty, za które nie tak dawno wtrącono do więzienia Henri Martina.

W ostatniej jeszcze chwili delegaci kambodżyjscy usiłowali tworzyć trudności. Był to dalszy ciąg polityki ich amerykańskich protektorów, polityki, która w okresie trwania konferencji przyniosła autorom pasmo dotkliwych klęsk i doprowadziła do ich izolacji. Jest to izolacja podwójna. Potępienie ze strony opinii publicznej, oraz pogłębianie sprzeczności w stosunkach z innymi państwami kapitalistycznymi.

Nie będziemy teraz opisywać całego arsenału środków, za pomocą których Waszyngton usiłował stordować konferencję. Próby te poniosły fiasko i sie-

bieżące. W nocy z wtorku na środek zaczęło się posiedzenie, którego tak gorąco od trzech blisko miesięcy oczekiwali narody. Posiedzenie, na którym złożone zostały podpisy pod porozumieniem, kładącym kres działaniom wojennym w Wietnamie i Laosie.

Twarze kolegów wietnamskich wyrażają radość. Dużo jeszcze pracy, problemów i trudności przed nimi, ale ota moga teraz z dumą stwierdzić, że 8-letnia, pełna poświęceń walka ich narodu wydała owoce.

Ileż to razy francuscy i amerykańscy generałowie obwieszali „ostatnie ofensywy” przeciw „powstańcom”. Ani rozsetki milionów dolarów, ani błyszczące najnowocześniejsze narzędzia mordy „Made in USA” nie rzucili na kolana narodów Indochin, nie złamały ich woli walki. Wprost przeciwnie. Armia Ludowa, ułomowane dziećmi narodu, z roku na rok, z miesiąca na miesiąc rosła i krzepła. Przejawiały inicjatywę na wszystkich frontach szła od zwycięstwa do zwycięstwa, doprowadzając do świadomości francuskich kół rządzących tę niezbita prawdę, że brudna wojna nie jest tylko haniebna i niesprawiedliwa, ale że jest ona również beznadziejna.

Podchodzą do nich towarzysze francuscy. Serdecznie uścisnęli dłoń. Komuniści francuscy od pierwszej chwili podnieśli sztandar walki przeciw brudnej wojnie. Nie ulekkli się przesładowani, nie ulekkli się wyuzdanej kam-

panii oszczerstw ze strony ludzi, którzy kupczyli i frymarczyli. Francja. Jest historyczną zasługą FPK, że w najcięższym okresie rozbudziła w całym narodzie potężny ruch przeciw brudnej wojnie, która wycieńczała i rujnowała Francję i która wydała ją na pastwę amerykańskich imperialistów i odwetowców z Bonn.

Pod prężnym naciskiem faktów i opinii publicznej Bidault musiał pół roku temu w Berlinie zgodzić się na zwołanie konferencji genewskiej, ale trzymając się kurczowo frańka Dulles nie chciał poza nim widzieć Francji. Przecierał jednak wszelchem swego protektora i nie doceniał siły narodu, toteż siła ta zmiołła go z drogi. Mendes-France stał się premierem dlatego, że obiecał narodowi zrealizować te postulaty, za które nie tak dawno wtrącono do więzienia Henri Martina.

W ostatniej jeszcze chwili delegaci kambodżyjscy usiłowali tworzyć trudności. Był to dalszy ciąg polityki ich amerykańskich protektorów, polityki, która w okresie trwania konferencji przyniosła autorom pasmo dotkliwych klęsk i doprowadziła do ich izolacji. Jest to izolacja podwójna. Potępienie ze strony opinii publicznej, oraz pogłębianie sprzeczności w stosunkach z innymi państwami kapitalistycznymi.

Nie będziemy teraz opisywać całego arsenału środków, za pomocą których Waszyngton usiłował stordować konferencję. Próby te poniosły fiasko i sie-

bieżące. W nocy z wtorku na środek zaczęło się posiedzenie, którego tak gorąco od trzech blisko miesięcy oczekiwali narody. Posiedzenie, na którym złożone zostały podpisy pod porozumieniem, kładącym kres działaniom wojennym w Wietnamie i Laosie.

Twarze kolegów wietnamskich wyrażają radość. Dużo jeszcze pracy, problemów i trudności przed nimi, ale ota moga teraz z dumą stwierdzić, że 8-letnia, pełna poświęceń walka ich narodu wydała owoce.

Ileż to razy francuscy i amerykańscy generałowie obwieszali „ostatnie ofensywy” przeciw „powstańcom”. Ani rozsetki milionów dolarów, ani błyszczące najnowocześniejsze narzędzia mordy „Made in USA” nie rzucili na kolana narodów Indochin, nie złamały ich woli walki. Wprost przeciwnie. Armia Ludowa, ułomowane dziećmi narodu, z roku na rok, z miesiąca na miesiąc rosła i krzepła. Przejawiały inicjatywę na wszystkich frontach szła od zwycięstwa do zwycięstwa, doprowadzając do świadomości francuskich kół rządzących tę niezbita prawdę, że brudna wojna nie jest tylko haniebna i niesprawiedliwa, ale że jest ona również beznadziejna.

Podchodzą do nich towarzysze francuscy. Serdecznie uścisnęli dłoń. Komuniści francuscy od pierwszej chwili podnieśli sztandar walki przeciw brudnej wojnie. Nie ulekkli się przesładowani, nie ulekkli się wyuzdanej kam-

panii oszczerstw ze strony ludzi, którzy kupczyli i frymarczyli. Francja. Jest historyczną zasługą FPK, że w najcięższym okresie rozbudziła w całym narodzie potężny ruch przeciw brudnej wojnie, która wycieńczała i rujnowała Francję i która wydała ją na pastwę amerykańskich imperialistów i odwetowców z Bonn.

Pod prężnym naciskiem faktów i opinii publicznej Bidault musiał pół roku temu w Berlinie zgodzić się na zwołanie konferencji genewskiej, ale trzymając się kurczowo frańka Dulles nie chciał poza nim widzieć Francji. Przecierał jednak wszelchem swego protektora i nie doceniał siły narodu, toteż siła ta zmiołła go z drogi. Mendes-France stał się premierem dlatego, że obiecał narodowi zrealizować te postulaty, za które nie tak dawno wtrącono do więzienia Henri Martina.

W ostatniej jeszcze chwili delegaci kambodżyjscy usiłowali tworzyć trudności. Był to dalszy ciąg polityki ich amerykańskich protektorów, polityki, która w okresie trwania konferencji przyniosła autorom pasmo dotkliwych klęsk i doprowadziła do ich izolacji. Jest to izolacja podwójna. Potępienie ze strony opinii publicznej, oraz pogłębianie sprzeczności w stosunkach z innymi państwami kapitalistycznymi.

Spotkania genewskie

GENEWA (PAP). 20 bm. w siedzibie delegacji radzieckiej odbyło się spotkanie szefa delegacji radzieckiej na konferencji genewskiej W. M. Molotowa z szefem delegacji Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lajem i szefem delegacji Wietnamskiej Republiki Demokratycznej Fam Wan Dongiem.

W siedzibie delegacji francuskiej nastąpiło spotkanie ministra W. M. Molotowa, wicepremiera Wietnamskiej Republiki Demokratycznej Fam Wan Dongiem.

Minister spraw zagranicznych Kambodży Tep Phan odwiedził we wtorek ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laja.

Przyjęcie u Mendes-France'a na cześć Czou En-laja

Premier i minister spraw zagranicznych Francji Mendes-France wydał w dniu 20 bm. bankiet na cześć premiera Państwa Radzieckiego Czou En-laja.

Minister spraw zagranicznych Kambodży Tep Phan odwiedził we wtorek ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laja.

Przemówienie tow. Togliatti'ego na plenum KC KP Włoch

Fanfaniego zdobyła kierownicze pozycje w tej partii, po czym oświadczył: W partii chrześcijańsko-demokratycznej istnieje — co ujawniło się zwłaszcza na zjeździe w Neapolu — dążenie do nowej polityki społecznej w interesie mas pracujących. Dążenie to przyjmie — być może — bardziej aktywne formy, a my powinniśmy przyczynić się do tego. Jednakże wszystko co dotychczas nowe kierownictwo partii chrześcijańsko-demokratycznej oświadczyło i uczyniło, upoważnia do stwierdzenia, że ludzie ci znowu zapowiadają kontynuowanie kłopotliwych społeczeństwa włoskiego i rządu włoskiego.

Co możemy przewidzieć w związku z tą sytuacją? — Zapytuje dalej Togliatti. — Należy przypuszczać, że postępowanie, jakie powolny proces degeneracji

laia. Rozmowa trwała około dwóch godzin.

Przyjęcie u Mendes-France'a na cześć Czou En-laja. Premier i minister spraw zagranicznych Francji Mendes-France wydał w dniu 20 bm. bankiet na cześć premiera Państwa Radzieckiego Czou En-laja.

Minister spraw zagranicznych Kambodży Tep Phan odwiedził we wtorek ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laja.

W siedzibie delegacji francuskiej nastąpiło spotkanie ministra W. M. Molotowa, wicepremiera Wietnamskiej Republiki Demokratycznej Fam Wan Dongiem.

Minister spraw zagranicznych Kambodży Tep Phan odwiedził we wtorek ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laja.

Przyjęcie u Mendes-France'a na cześć Czou En-laja. Premier i minister spraw zagranicznych Francji Mendes-France wydał w dniu 20 bm. bankiet na cześć premiera Państwa Radzieckiego Czou En-laja.

Minister spraw zagranicznych Kambodży Tep Phan odwiedził we wtorek ministra spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-laja.

Przemówienie tow. Togliatti'ego na plenum KC KP Włoch

Fanfaniego zdobyła kierownicze pozycje w tej partii, po czym oświadczył: W partii chrześcijańsko-demokratycznej istnieje — co ujawniło się zwłaszcza na zjeździe w Neapolu — dążenie do nowej polityki społecznej w interesie mas pracujących. Dążenie to przyjmie — być może — bardziej aktywne formy, a my powinniśmy przyczynić się do tego. Jednakże wszystko co dotychczas nowe kierownictwo partii chrześcijańsko-demokratycznej oświadczyło i uczyniło, upoważnia do stwierdzenia, że ludzie ci znowu zapowiadają kontynuowanie kłopotliwych społeczeństwa włoskiego i rządu włoskiego.

Co możemy przewidzieć w związku z tą sytuacją? — Zapytuje dalej Togliatti. — Należy przypuszczać, że postępowanie, jakie powolny proces degeneracji

List premiera Grotewohla do przewodniczącego SPD Ollenhauera

BERLIN (PAP). Agencja ADN opublikowała treść listu członka Biura Politycznego KC Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, premiera NRD Otto Grotewohla do przewodniczącego socjaldemokratycznej partii Niemiec zachodnich Ericha Ollenhauera, w związku z zapowiedzianym zjazdem niemieckiej partii socjaldemokratycznej (SPD).

Narodowi naszemu — pisał Grotewohl — grozi wojna. Zwolennicy polityki militarystycznej i odwetowej znowu bezczelnie

Sesja nowowybranego Zgromadzenia Narodowego Albanii

TIRANA (PAP). 19 bm. otwarta została w Tiranie pierwsza sesja nowowybranego Zgromadzenia Narodowego. Na przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego wybrano G. Nuzi. Zgromadzenie Narodowe uchwaliło porządek obrad sesji.

Następnie zabrał głos pierwszy sekretarz KC Albaniejskiej Partii Pracy, którego ce-

lem jest budowa podstaw socjalizmu. W imieniu KC Albaniejskiej Partii Pracy Enver Hoxha zgłosił wniosek, by powołano utworzenie nowego rządu członkowi KC i Biura Politycznego KC Albaniejskiej Partii Pracy Mehmetowi Szehu. W zakończeniu Enver Hoxha wyraził podziękowanie partii i Zgromadze-

Nota ZSRR do USA w sprawie statku „Tuapse”

MOSKWA (PAP). 19 bm. ministerstwo spraw zagranicznych ZSRR przesłało ambasadzie amerykańskiej następującą notę:

W związku z notą rządu USA z dnia 4 lipca 1954 roku, w której rząd USA ponownie usiłuje rzucić za zagarnięcie radzieckiego statku-cysterny „Tuapse” w rejonie na południe od wyspy Taiwan, rząd radziecki uważa

za konieczne oświadczyć, co następuje:

Potwierdzając swoje noty z 24 czerwca i 2 lipca, w których podano fakty dotyczące zagarnięcia radzieckiego statku-cysterny „Tuapse” przez okręt wojenny na wodach kontrolowanych przez marynarkę wojenną USA, rząd radziecki stwierdza, że również w nocy z 4 lipca rząd USA nadal ogranicza się do gotosłownego zaprzeczania udziału władz marynarki wojen-

nej Stanów Zjednoczonych w tym zagarnięciu, chociaż nie kwestionuje powszechnie znanego faktu, że marynarka wojenna USA kontroluje rejon otwartego morza, gdzie nastąpił swobodny żegluga.

Rząd radziecki uważa, iż rząd USA ponosi całkowitą odpowiedzialność za zagarnięcie radzieckiego statku-cysterny „Tuapse”, jak również za zapewnienie bezpieczeństwa jego załogi i ca-

łości statku oraz ładunku. Rząd radziecki ponownie protestuje przeciwko dalszemu bezprawnemu zatrzymywaniu statku-cysterny „Tuapse” i domaga się, aby statek-cysterna „Tuapse” wraz z załogą i ładunkiem został bezwzględnie zwolniony.

Rząd radziecki zastrzegł sobie prawo domagania się od rządu USA pokrycia strat poniesionych przez ZSRR w związku z bezprawnym zagarnięciem statku-cysterny „Tuapse”.

Plan produkcji przemysłowej I półrocza wykonany w 102,8 proc.

W porównaniu z odpowiednim okresem ub. roku produkcja przemysłowa wzrosła o około 14 proc.

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego o wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego w I półroczu 1954 r.

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1954 w dziedzinie rozwoju przemysłu, rolnictwa, transportu, inwestycji, budownictwa, obrotu towarowego, szkolnictwa, ochrony zdrowia, kultury, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz wzrostu zatrudnienia i wydajności pracy przedstawiają się w I półroczu 1954 r., według wstępnych danych, następująco:

I. WYKONANIE PLANU PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Globalna produkcja przemysłu socjalistycznego w cenach niezmienionych wzrosła w I półroczu 1954 r. o ok. 14%, w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. Plan produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego na I półrocze 1954 r. w

cenach niezmienionych został wykonany ogółem w 102,8%. Przedsiębiorstwa przemysłowe, podległe poszczególnym ministerstwom wykonywały plan globalnej produkcji przemysłowej, jak następuje:

Ministerstwo	Procent wykonania planu na I półrocze 1954 r.
Ministerstwo Hutnictwa	104
Ministerstwo Górnicze	102
Ministerstwo Energetyki	101
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	105
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	103
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	104
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	101
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	103
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	102
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	98
Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła	102
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego	103
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kółek	102
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego	112
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Żegludki	110
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Leśnictwa	106

W I półroczu 1954 r. przekroczone plan produkcji wielu podstawowych środków produkcji jak: stal, wyroby walcowane, rudy żelaza, rudy cynkowo-olowiane, rudy miedzi, koks, gaz ziemny, przetwory ropy naftowej, energia elektryczna, obrabiarki do metali, ciężkie maszyny elektryczne, maszyny i urządzenia dla górnictwa, maszyn i urządzenia dla przemysłu chemicznego, maszyny i narzędzia rolnicze, samochody ciężarowe, „Lublin”, autobusy, traktory, statki morskie, nawozy fosforowe, środki ochrony roślin, barwniki, przedzia sztucznego jedwabiu, opony samochodowe i inne wyroby przemysłowe.

Równocześnie przekroczone zadania planowe w zakresie produkcji wielu towarów dla ludności jak: tkaniny bawełniane, tkaniny lniane, tkaniny jedwabne, wyroby dziane, odzież męska i damska, skarpety, meble, obuwie gumowe, meble, porcelana stołowa, szkło stołowe i galanterijne, odbiorniki radiowe, maszyny do szycia, motocykle, wyroby kosmetyczne, wędliny, ryby morskimi, cukierki i czekolada, wino, piwo i inne wyroby.

Szereg ministerstw nie wykonał jednak w pełni planu produkcji niektórych ważnych artykułów. W szczególności Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w pełni planu na I półrocze 1954 r. w zakresie surowców i niektórych metali nieżelaznych, Ministerstwo Górnicze — planu wydobycia węgla kamiennego, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego — samochodów osobowych „Warszawa”, niektórych rodzajów wagonów towarowych i osobowych, maszyn włókienniczych, łożysk kulowych. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego nie wykonało w pełni planu

produkcji kwasu siarkowego, sodu, azotniaku, Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych — cementu i cegły, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego — tkanin wełnianych i obuwia skózanego, Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego nie wykonało w pełni planu produkcji mięsa i masła.

Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego przy wykonaniu zadań planowych w zakresie produkcji globalnej nie wykonały w pełni planu produkcji towarowej.

W I półroczu 1954 r. osiągnięto pewien postęp w dziedzinie polepszenia jakości wyrobów przemysłowych, zwłaszcza tkanin bawełnianych i lnianych, wyrobów dziewiarskich, mebli, wyrobów cukierniczych, mydeł toaletowych i innych wyrobów. Polepszyła się jakość szeregu wyrobów przemysłu maszynowego i chemicznego jak: motocykle SHL 125, żarówki oświetleniowe, produkty benzolowe, płyty spłisnione. W niektórych jednak wyrobach nie osiągnięto planowanej poprawy jakości produkcji, przy czym jakość takich wyrobów jak np.: tkanin wełnianych, pończoch damskich i obuwia nie uległa poprawie w porównaniu z I kwartałem 1954 r. W przemysle maszynowym nadal niedostateczna była jakość niektórych wyrobów jak: odbiorniki radiowe, łańcuchy rowerowe, siewniki zbożowe, młocznice, kultywatory, wążki ciągnikowe, w przedsiębiorstwach przemysłu chemicznego niedostateczną jakość wykazywała produkcja przedzwojowego jedwabiu i przedzwojowego stielonego.

II. WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Produkcja ważniejszych wyrobów w przemysle socjalistycznym w I półroczu 1954 r. kształtowała się w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. jak następuje:

I półrocze 1954 r. w porównaniu z I półroczem 1953 r. w %	I półrocze 1954 r. w porównaniu z I półroczem 1953 r. w %
Surówka	118
Sral	112
Wyroby walcowane w tym: rury żelazne	107
Ołów rafinowany	111
Miedź elektrolityczna	115
Rudy żelaza	123
Rudy cynkowo-olowiane	116
Rudy miedzi	130
Węgiel kamienny	101
Węgiel brunatny	113
Koks	107
Gaz ziemny	112
Przetwory ropy naftowej	116
Benzyzna	113
Energia elektryczna	110
Maszyny wirujące	113
Ciężkie maszyny elektryczne	129
Obrabiarki do metali	141
Maszyny i urządzenia dla hutnictwa żelaza	127
Maszyny i urządzenia dla górnictwa i przemysłu naftowego	118
Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego	137
Maszyny włókiennicze	205
Maszyny i urządzenia dla przemysłu rolnego i spożywczego	194
Traktory	111
Maszyny i narzędzia rolnicze	161
W tym: żniwiarki	117
siewniki do zbóż	127
kultywatory	118
brony talerzowe	130
sadzarki do ziemniaków	158
Samochody ciężarowe	107
„Lublin”	100
Samochody „Star”	107
Samochody osobowe	107
Autobusy	197

Parowozów 128, Wagonów towarowych 195, Statki morskie 258, Łożyska toczne 154, Motocykle 150, Kwas siarkowy 113, Soda kaustyczna 106, Soda kalenowa 110, Nawozy sztuczne 110, Środki ochrony roślin 108, Barwniki 218, Penicylina 218, Wyroby gumowe 120, Opony samochodowe 128, Celuloza 104, Papier 104, Cegła 107, Papa dachowa 110, Tkaniny bawełniane 110, Tkaniny wełniane 103, Tkaniny jedwabne 110, Tkaniny lniane 108, Obuwie skórzane 115, Meble 133, Szkło stołowe i galanterijne 114, Rowery 118, Odbiorniki radiowe 117, Maszyny do szycia 205, Mieso 99, Konserwy mięsne 109, Wędliny 113, Polowy ryb morskich 121, Pieczywo 111, Masło śmietankowe 103, Mleko spożywcze 106, Olej jadalny 126, Margaryna 136, Pieczywo cukiernicze 151, Cukierki i czekolada 178, Konserwy warzywne 150, Wino 123, Piwo 107.

W I półroczu 1954 r. polepszyło się wykorzystanie zdolności produkcyjnych w przemyśle. W szczególności wydajność z 1 m kw. trzonu pieca martenowskiego w przedsiębiorstwach Ministerstwa Hutnictwa wzrosła w I półroczu 1954 r. o 4 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r.

Podniósł się stopień wykorzystania czasu kalendarzowego pracy komór koksowniczych w przemyśle koksowniczym. W przemyśle chemicznym wydajność kwasu siarkowego z 1 metra sześciennego całkowitej aparatury przy produkcji metodu wieżowa zwiększyła się o 61% w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. Szczególna poprawa w wykorzystaniu zdolności produkcyjnych zaznaczyła się w zakładach w Wiozowie przy produkcji kwasu siarkowego i w zakładach w Tarchominie przy produkcji penicyliny. Jednakże szereg gałęzi przemysłu nadal nie wykorzystuje w sposób dostateczny istniejących zdolności produkcyjnych. W kopalniach węgla nie są w dostatecznym stopniu wykorzystywane maszyny górnicze. W przemyśle chemicznym niski stopień wykorzystania zdolności produkcyjnych wykazywały m. in. Jeleniogórska i Gorzowska Zakłady Przemysłu Włókien Sztucznych. Szczególnie niedostateczne jest wykorzystanie zdolności produkcyjnych w zakładach ceramiki budowlanej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Szereg gałęzi przemysłu osiągnęło w I półroczu 1954

III. ROLNICTWO

Gospodarstwa chłopskie, spółdzielnie produkcyjne oraz Państwowe Gospodarstwa Rolne przenożyły tegoroczne siewy wiosenne sprawniej niż w 1953 r. Zależności planowe w zakresie powierzchni zasiewu upraw jarych w całym rolnictwie zostały wykonane w ok. 101%. Nie osiągnięto jednak w pełni zamierzeń planu w zakresie siewów wiosennych niektórych roślin olejnych i włóknienniczych. Spółdzielnie produkcyjne, które przystąpiły w bieżącym roku do siewów zespołowych, wykonały plan zasiewów wiosennych w 102%, Państwowe Gospodarstwa Rolne w 101%. Państwowe Gospodarstwa Rolne nie wykonały jednak planu zasiewów upraw strączkowych i okopowych pastewnych.

W wyniku zmniejszenia powierzchni odlogów i ugorów wzrósł w porównaniu z 1953 r. obszar zasiewów pod zbiory 1954 r. Zwiększył się obszar zasiewów upraw szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, jak pszenica (o 6%), buraki cukrowe (o 4%). Należy jednak stwierdzić, że kampania likwidacji odlogów i ugorów podjęta została ze znacznym opóźnieniem i przebiegała nierównomiernie w poszczególnych okęgach kraju.

W tegorocznej wiosennej kampanii siewnej w gospodarstwach indywidualnych zasiano siewnikami Gminnych Ośrodków Maszynowych o 27% więcej zbóż niż w roku ubiegłym. W Państwowych Gospodarstwach Rolnych zasiano siewem krzyżowym około 20% wszystkich zbóż jarych, w spółdzielniach produkcyjnych około 10%. W Państwowych Gospodarstwach Rolnych 22% powierzchni upraw ziemniaków zasadzono sposobem kwadratowo-gniazdowym, a w spółdzielniach produkcyjnych około 5%.

W tegorocznej kampanii siewnej podjęte zostały środki dla wdrożenia na szerszą skalę uprawy kukurydzy, posiadającej duże znaczenie dla rozszerzenia bazy paszowej.

Założenia planu w zakresie wzrostu pogłowia bydła i owiec zostały w I półroczu bieżącego roku przekroczone. W zakresie trzody chlewnej nie osiągnięto w pełni założonego wzrostu. Wzrosła znacznie pomoc Państwa w zakresie dostaw zarodkowego materiału hodowlanego dla indywidualnych gospodarstw chłopskich, zwłaszcza dostaw cieliczek i buhajów. Plan kontraktacji cieliczek wykonano w 101%, buhajów w 126%.

W porównaniu z I półroczem 1953 r. podstawy towarowe Państwowych Gospodarstw Rolnych wzrosły w zakresie żywności

IV. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

Srednio - dobowy załadunek na kolejach normalnotorowych w I półroczu 1954 r. wzrósł o około 3% w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., w tym załadunek węgla i koksu o 4%, rud i piętów o 16%. Jednakże niektóre dyrekcje kolei nie wykonały w pełni planu przeciętnego załadunku jak dyrekcje okręgowe kolei państwowych: Kraków, Stalino-Gród, Wrocław i Olsztyn.

Łączne przewozy ładunków na kolejach normalnotorowych w I półroczu 1954 r. wzrosły o 5% w porównaniu z I półroczem 1953 r. Znaczącej poprawy uległ współczynnik obrotu

r. obniżenie jednostkowego zużycia surowców, materiałów i paliwa. Zużycie węgla kamiennego na 1 kWh energii w elektrowniach cieplnych obniżyło w I półroczu 1954 r. o 6% w porównaniu z I półroczem 1953 r. Jednakże nadal znacząca liczba przedsiębiorstw przekracza ustalone w planie normy zużycia węgla, zwłaszcza w przemyśle materiałowym budowlanych przy produkcji cementu i cegły. Przekraczane są również normy zużycia podstawowych surowców w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, przemyśle chemicznym, zwłaszcza przy produkcji kwasu siarkowego, sodu, nawozów fosforowych i włókien sztucznych, w przemyśle lekkim, zwłaszcza w przemyśle wełnianym, w przemyśle rolnym - spożywczym — zwłaszcza w przemyśle tytoniowym i piwowarskim - siodowniczym.

W zakresie wykonania planu kosztów własnych zaznaczyła się pewna poprawa w porównaniu z rokiem ubiegłym. Jednakże zadania w zakresie obniżki kosztów własnych w I półroczu 1954 r. nie zostały w pełni wykonane, zwłaszcza przez Ministerstwo Górnicze, Ministerstwo Hutnictwa i Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

W I półroczu 1954 r. nastąpił znaczny wzrost dostaw środków produkcji dla rolnictwa.

Dostawy kwalifikowanych nasion zbóż były w I półroczu 1954 r. o 26% większe niż w odpowiednim okresie 1953 r. Plan dostaw nawozów sztucznych dla całego rolnictwa został przekroczony. Zapotrzebowanie w nawozy sztuczne wzrosło o 16% w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., a w wapno nawozowe o 21%. Jednakże w znacznym stopniu nie został wykonany plan dostaw granulowanego superfosfatu.

W I półroczu 1954 r. rolnictwo otrzymało z produkcji krajowej ponad 4 tys. traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM. Dostarczono rolnictwu 555 kombajnów. Znacząco wzrosło zapotrzebowanie gospodarstw indywidualnych w maszynach. W I półroczu 1954 r. dostarczono chłopom ponad 8-krotnie więcej siewników zbożowych niż w odpowiednim okresie 1953 r., bron sprężynowych o 82% więcej, kultywatorów o 76%, parników o 56%, obrysowników o 82%, kieratów o 57%, lemieszów o 36%, plugów o 5%, sieczkarni o 4% i wiele innych maszyn.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych, według stanu na 30 czerwca 1954 r. wynosiła 406 ośrodków. Liczba traktorów w Państwowych Ośrodkach Maszynowych, według stanu na 30 czerwca 1954 r. wzrosła o ponad 20 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. Plan prac Państwowych Ośrodków Maszynowych nie został jednak w pełni wykonany. Wykorzystanie maszyn przez POM było w I półroczu nadal niedostateczne. Niezadawalająca była również poprawa jakości remontów traktorów i maszyn rolniczych.

W I półroczu 1954 roku zorganizowano 91 nowych Gminnych Ośrodków Maszynowych i 103 stałe punkty gromadzenia.

Dla potrzeb Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych przeszkolono w I półroczu 1954 r. około 8 tys. traktorzystów, byrystów i traktorzystów, byrystów i traktorzystów.

W I półroczu 1954 r. zelektryfikowano o 57% więcej gromad niż w odpowiednim okresie 1953 r., Państwowych Gospodarstw Rolnych o 18% więcej. Maszynowych około 2,5-krotnie więcej.

Liczba spółdzielni produkcyjnych według stanu na 30 czerwca 1954 r. osiągnęła 9037.

Przewozy ładunków w Państwowej Komunikacji Samochodowej w I półroczu 1954 r. wzrosły o 28% w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., w żegludze śródlądowej — o 30%, usługi pocztowe i telekomunikacji, liczone według wartości w cenach porównywalnych — o 10%.

Plan przewozów pasażerów

na kolejach normalnotorowych został wykonany w 101%, w Państwowej Komunikacji Samochodowej — w 106%, w żegludze śródlądowej został przekroczony.

V. INWESTYCJE I BUDOWNICTWO

Łączna kwota nakładów inwestycyjnych zrealizowanych w gospodarce narodowej wzrosła w cenach porównywalnych o około 9% w porównaniu z I półroczem 1953 r. Wzrost ten — pomimo utrzymania poziomu planu inwestycyjnego 1954 r. na wysokości inwestycji zrealizowanych w 1953 r. — nastąpił na tle przyspieszenia realizacji planu w I półroczu 1954 r.

Podczas gdy w 1953 r. w okresie I półrocza zrealizowano 37% rocznego planu inwestycyjnego, to w odpowiednim okresie bieżącego roku wykonanie planu rocznego wyniosło 42%. Oznacza to, że w tym okresie inwestycji pozostających do wykonania w ciągu I półrocza 1954 r., a zarządzała na tle bardziej prawidłowe rozłożenie nakładów i robót w ciągu I półrocza.

Nakłady na inwestycje przemysłowe były w I półroczu 1954 r. o 7% wyższe niż w I półroczu 1953 r., na rolnictwo o 28%, na urządzenia socjalne i kulturalne o 48%, na budownictwo komunalne o 44%, na budownictwo mieszkaniowe o 10%.

W rezultacie wykonania planu inwestycyjnego oddano do użytku wiele obiektów inwestycyjnych jak: dalsze obiekty w hutach im. W. Lenina, piec elektryczny stalowniczy i inne obiekty w hutach im. Bolesława Bieruta, Pokój i Baildon, 3 piece obrótowe do produkcji tlenku cynku oraz inne obiekty w przemyśle metali nieżelaznych, zwłaszcza w dziale przetwórstwa miedzi, szereg obiektów w kopalniach węgla kamiennego „Ziemowit”, „Nowa Ruda”,

VI. OBRÓT TOWAROWY

W I półroczu 1954 r. plan obrotów detalicznych handlu u społecznego ogółem z wyłączeniem zbiorowym został wykonany ogółem w ok. 101 proc. Obroty handlu detalicznego i zbiorowego wzrosły (w cenach porównywalnych) o 18 proc. w porównaniu z I półroczem 1953 r.

W wykonaniu uchwał II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przeprowadzono drugą kolejną obniżkę cen detalicznych w obrocie towarowym i żywności zbiorowej oraz cen usług. Obniżki te przyniosły ludności około 6 miliardów złotych oszczędności w skali rocznej.

W I półroczu 1954 r. zwiększyła się sprzedaż dla ludności wielu artykułów spożywczych. W szczególności sprzedaż mięsa i przetworów mięsnych w I półroczu 1954 r. była o 2 proc. wyższa niż w odpowiednim okresie 1953 r., ryb o 49 proc., konserw rybnych o 28 proc., tłuszczów zwierzęcych o 4 proc., masła o 20 proc., mleka o 5 proc., jaj o 4 proc., pieczywa o 6 proc., maki pszennej o 48 proc., kasz i płatków o 9 proc., cukru o 22 proc., herbaty o 34 proc., wina o 16 proc., papierosów o 9 proc., owoców ponad 3-krotnie.

W artykułach przemysłowych sprzedaż tkanin bawełnianych wzrosła o 6 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. W zakresie tkanin weł-

nianych szczególnie wzrosła sprzedaż tkanin wysokoprocenowych (o 50 proc.). Sprzedaż tkanin jedwabnych wzrosła o 12 proc., obuwia skózanego o 13 proc., odzieży ogółem o 19 proc., proszku do prania o 30 proc., wózków dziecięcych o 47 proc., rowerów o 14 proc., radiodiodów o 26 proc., motocykli 4-kołowych, maszyn do szycia o 90 proc., mebli o 9 proc., naczyń omywalnych o 18 proc., naczyń emaliowanych o 34 proc., naczyń aluminiowych 13-krotnie, wader omywalnych o 2-krotnie, gwoździ budowlanych o 53 proc.

W I półroczu 1954 r. nastąpiła znaczna poprawa w zapotrzebowaniu ludności wiejskiej na artykuły handlu wiejskiego z planu w 104 proc., przy czym obroty w cenach porównywalnych wzrosły o 22 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r.

Handel wiejski rozprzeczł w I półroczu 1954 r. dla ludności wiejskiej o 26 proc. więcej obuwia niż w odpowiednim okresie 1953 r., tkanin bawełnianych o 15 proc., tkanin jedwabnych o 18 proc., radiodiodów o 56 proc. oraz wiele innych towarów, zwłaszcza o 53 proc. Wzrosła sprzedaż artykułów gospodarstwa domowego, jak np. wader o 155 proc., naczyń kuchennych emaliowanych o 56 proc., sprzedaż narzędzi gospodarskich wzrosła zwłaszcza w zakresie siekier,

Gospodarka materiałowa i finansowa przedsiębiorstw budowlano-montażowych wykazywała w dalszym ciągu poważne braki.

spadli, widel, łopat. Wzrosła znacznie sprzedaż osi do wozów. Sprzedaż materiałów budowlanych dla wsi wzrosła w zakresie cementu o 68 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., cegły o 86 proc., papy o 26 proc., gwoździ budowlanych o 55 proc.

VII. ZATRUDNIENIE I WYDAJNOŚĆ PRACY

Liczba zatrudnionych robotników w przemyśle socjalistycznym wzrosła w I półroczu 1954 r. o około 4 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r.

Zatrudnienie w Państwowych Ośrodkach Maszynowych wzrosło o ok. 12 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. W Państwowych Gospodarstwach Rolnych o ok. 5 proc. Do pracy w Państwowych Ośrodkach Maszynowych, Państwowych Gospodarstwach Rolnych, Zarządach Rolnych w województwach i powiatach skierowano około 3,3 tys. absolwentów z wyższym i średnim wykształceniem rolniczym.

Zasadnicze szkoły zawodowe i technika ukończyło w I półroczu 1954 r. ok. 124 tys. uczniów, którzy jako wykwalifikowani robotnicy i technicy zostali skierowani do pracy w rolnictwie, przemyśle, budownictwie i innych działach gospodarki narodowej.

W I półroczu 1954 r. nastąpił dalszy wzrost wydajności pracy. W przemyśle socjalistycznym wydajność pracy wzrosła o ponad 9% w porównaniu z I półroczem 1953 r., w budownictwie o około 13%.

W I półroczu 1954 r. w domach wycieczkowych Funduszu Wczasów Pracowniczych, czynnych w 80 miejscowościach klimatycznych i uzdrowiskach kraju, przebywało ponad 180 tys. ludzi pracy, tj. o 9% więcej niż w odpowiednim okresie 1953 r.

Liczba miejsc w żłobkach stałych zwiększyła się w I półroczu 1954 r. o 14% w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r., w tym w żłobkach przy zakładach pracy o 12%. Plan działalności żłobków nie został jednak w pełni wykonany, głównie wskutek wadliwego wykonania oddawanych do użytku żłobków osiedlowych oraz nieterminowego wyposażenia nowych żłobków przez przedsiębiorstwa i zakłady pracy.

W zakresie gospodarki komunalnej zużycie wody na potrzeby gospodarstw domowych w I półroczu 1954 r. wzrosło o 27% w porównaniu z I półroczem 1953 r., zużycie gazu o 16%, stan taboru tramwajowego o 13%, trolejbusowego o 16%, autobusowego o 34%, a liczba przewiezionych pasażerów przez komunikację miejską o 6%.

Nakłady na remonty budynków mieszkalnych w I półroczu 1954 r. wzrosły w porównaniu z odpowiednim okresem 1953 r. prawie dwukrotnie.

Dalszy i nieprzerwany rozwój całej gospodarki narodowej i kultury w I półroczu 1954 r. i wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w I półroczu wskazują, że główne zadania postawione w uchwałach II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej na lata 1954—55 wykonywane są na ogół pomyślnie. Nadal jednak praca szeregu ministerstw wykazuje poważne braki, zwłaszcza w dziedzinie asortymentowego wykonania planu produkcji i poprawy jakości oraz w dziedzinie obniżki kosztów własnych produkcji i obrotu.

PRZEWYCIĘŻYLI TRUDNOŚCI

(KORRESPONDENCJA WLASNA „TRYBUNY LUDU”)

Wzrost, że można koszt z trzech stron.

Wykrojono więc taką figurę, że z trzech stron kosiarka miała żyto w kierunku ukosnym od siebie.

Dotrzymamy terminu — powiedział sobie, podniesieni na duchu, robotnicy.

W sobotę (17 bm.) od rana pracowali: żniwiarka i kosiarka. I tam, gdzie było tylko jedno, choćby tylko do najmniejszego kawałka, choćby tylko z jednej strony, kosiarka maszynowa. Za kosiarką pracowało 9 odbieraczy. Kosiarze zaś wykaszali drogi dla maszyn, kroili figury.

I wtedy ktoś przypomniał byrystę Andrzeja, że zeszłego roku pokrocone żyto kosiło przecież przy pomocy kosiarki.

Sprawdzono więc i kosiarkę i spróbowano — jak to mówią — „od pieców”. Poszło, ale również tylko z jednej strony.

— Dobrze — powiedział jeden z robotników — że choć z jednej strony da się kosić maszyną. Ale jak można z jednej strony, to czemu nie można z dwóch, albo i z trzech?

I znów spróbowali. Okazało

I co się okazało? Cały dzień miały co robić i żniwiarka i kosiarka.

Owszem, były kawałki, że żyto tylko z jednej strony dało się kosić. Ale było sporo kawałków, gdzie żyto kosiło z dwóch stron; znalazły się też kawałki, na których kosiło z trzech stron.

W niedziele (18 bm.) od rana pracowali trzy żniwiarki i dwie kosiarki. A w poniedziałek (19 bm.) do południa w Faletach zakończono koszenie żyta. Ponad 30 ha położonego przy burze i deszczu żyta stoi dziś w stęgach.

Byłaby polowa gospodarstwa Falety dotrzymała terminu. Tow. Andrzejewski i jego ludzie pokazali, że położone i powichrone zboże można kosić maszynami, jeśli się je odpowiednio do sytuacji w terenie zastosuje, jeśli ludzie pracują — jak to się mówi — z głową.

Warto, by za przykładem byrady tow. Andrzejewskiego poszły wszystkie brygady polowe PGR w całym kraju. Bo warunki ku temu istnieją w każdym gospodarstwie. Możliwość takie istnieją również w spółdzielniach produkcyjnych.

(9)



